

1)

Forslag til Lov

om

Forandringer i og Tillæg til Lov om anerkendte Sygekasser Nr. 85 af 12. April 1892.

Til § 1.

Til 1ste Stykke føjes som nyt (2det) Punktum:

„For saa vidt der imidlertid for vedkommende Fag eller stedlige Omraade (jfr. § 4) allerede maatte findes oprettet en Sygekasse, der har faaet offentlig Anerkendelse, kan Anerkendelse nægtes andre Sygekasser indenfor samme Fag eller stedlige Omraade“.

3die Stykke udgaar.

Til § 4.

Paragraffen affattes saaledes:

„For at faa Anerkendelse maa en Sygekasse enten være knyttet til et bestemt Fag (Handel, Industri eller Haandværk), eller dens Vedtægt maa fastsætte en efter Forholdene i det enkelte Tilfælde passende stedlig Begrænsning for Retten til at være Medlem af Sygekassen.

Endvidere kan Anerkendelse meddeles saadanne Sygekasser, der bestod den 1. August 1892, og som omfattede en Kreds af Personer, knyttede til en enkelt bestemt Forretning eller Virksomhed“.

Til § 5.

Den nuværende § 5 udgaar, og i Stedet derfor indsættes følgende Bestemmelser:

„Er en Sygekasse knyttet til et bestemt Fags Arbejdere eller oprettet for dets Mestres, Svendes eller Lærlinges, skal den indenfor Sygekassens stedlige Omraade staa aaben for alle Fagets Arbejdere af den paagældende Klasse, kun med de i § 6 nævnte Betingelser.

Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, i hvilken Adgangen til at blive Medlem er begrænset til et bestemt Fag eller en bestemt Forretning eller Virksomhed, ere berettigede til at forblive i Sygekassen som nydende Medlemmer, selv om de forlade Faget, Forretningen eller Virksomheden, naar de i øvrigt opfylder de i Vedtægten fastsatte Betingelser for Medlemsret.

Den i § 4 ommeldte stedlige Begrænsning skal i Reglen være Kommunen. Dog kunne københavnske Sygekasser omfatte Nabokommuner og omvendt; Indenrigsministeren kan derhos, naar Omstændighederne tale derfor, meddele Tilladelse til, at Sygekasser omfatte to eller flere Kommuner eller endog hele Landet.

Indenfor vedkommende Kommune maa Grænsen ikke uden Indenrigsministerens Samtykke være snævrere end et Sogn, undtagen hvor der i Sognet findes en bymæssig